

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ:
Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
Kereskedésében.

A PECZEPARTI VILÁGVÁROSÓL.

Felépült a vendéghid is
Lám,
Féltünk, hogy elviszi a víz
Tán.

De az árviz még sem vitte
El,
Oly rossz, hogy az árviznek se
Kell.

A FARSANG ELMULT . . .

A farsang elmult, itt a szürke bőjt,
A dáridónak vége, szép menyecskék,
Bucsúzik, lányok, a vig Carnevál,
Hamvazkodjatok, ti hamis fejecskék . . .
Még fületekben cseng a Madarász
Meg a tarara bum dié danája,
De hallgassatok a templomra most!
Búg a vezeklés sötét orgonája . . .

Mi megkapó, őszinte ez a bánat,
Mi eltölti a kegyes sziveket,
Emlékeivel a zajos saisonnak,
Hajlik az imakönyvre fejetek . . .
És összebukik titkon a padokban
Az ájtatos, a szende leánycapat:
Ott gyűléseznek, főzik ki a tervet,
Hogy bőjti bálát hol csináljanak?

Cseng a szószékből a lelkész szava,
A polgári frigy ellen prédikál,
Aki hallgatja: az nem hiszi el . . .
Aki elhinné, az meg szundikál . . .
Az uri asszonyok is összesugnak:
Egymáson kritizálják a ruhát;
A szegény nénék — költik a padokban
Sok ártó, irigy pletyka fajzatát!

Csupa vezeklés szóval a világ
Bűnbánat, bőjt — így hirdeti a pap.
Lelkünkben szinte fölmerül a kérdés:
Melyik saison hát az ártatlanabb?
A farsangon az emberek mulatnak,
S nem érnek rá a bűnre legalább —
De ha soká tartana e *vezeklés*
Az ördög elvinne még hamarább!

HITELES HIREK.

A legközelebbi városi kögyűlésen, mint értesülünk, szenzációs vita fog elviharzani. *Sal* Ferencz polgármester indítványt tesz, hogy a közgyűlés fejezze ki örömét a kormány liberalis programja fölött és üdvözölje a polgári házasságot. A javaslat mellett dr. *Molnár* Imre, *Stark* Gyula, *Kunyhóssy J.*, *Bertsey* György készülnek heves szónoklatokat tartani. Ellene beszélni egyelőre csak *Várady* Zsigmond készülődik.

*

Justh Sándor a héten megszemlélte a Szent-László-téri hid építkezéseit és a tapasztaltak fölött megalégedését fejezte ki a művezetőknek. (Ebben a hírben az a viccz, hogy igaz!)

*

Sal Ferencz polgármester a héten a fővárosba utazott, hogy ott nagy börzemanővereket vigyen véghez. Elutazása előtt azonban leczkét vett *Löwinger* N. Jánostól.

*

Móré Pál törv. bíró e héten kezdte meg nagy névrokona: *Móricz* Pál életrajzi adatainak tanulmányozását, melyeket a nagyváradai vizsgálóbíróság nyomozott ki és a kir. ügyészség csoportosított igen ügyesen.

*

Nagyszalontai párbesséd. — Te, tudod, hogy én *munkatárs*a vagyok a «Nagyszalonta és Vidéke»-nek?

— Hogy-hogy?

— Úgy, hogy minden héten *elolvasom!* Az a legnehezebb munka.

*

A városi tanács megkezdte az előmunkálatokat, hogy a káptalan átengedje a kommandáns-rétet . . . Ezért is üdvözli a polgári házasságot.

MODERN BÁNAT.

— Miért sirsz, Elvirám?

— Ah Istenem, Paulinám! Meghalt a nagyanyám és nekem most gyászolnom kell — és sehogy sem áll jól arcomhoz a fekete ruha!

UJ CZÉG.

Dr. MUNK BÉLA

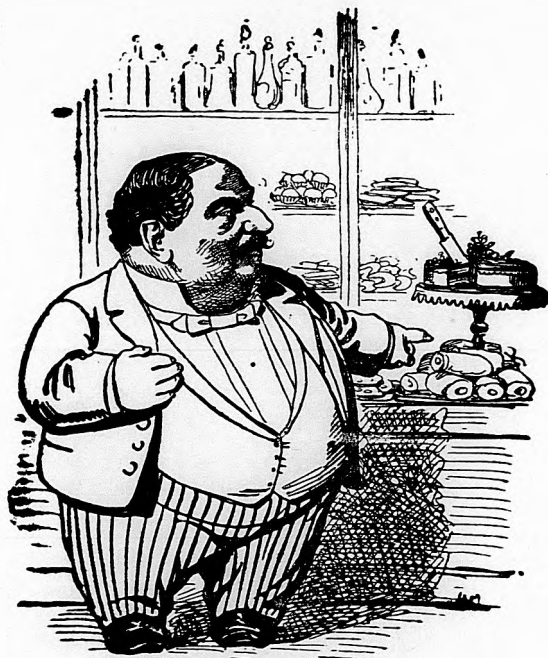
orvos, seb-, szem-, müt-, szül- és másféle ész
rendel naponta hajnali 3 órától éjfélig.

Gázmérgezéseket fölfedez

reggel 5—9 óra közt.

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon czukrász-pékész bölcs mondásai. —

Szinte érzem mogomban fülgerjedését a tovoszok — jönöröen söt o nop, nemsokára kezdődik a traces o Möllerei előtt o kiaszkba. — Sok sopán oztot sojnálom, hogy ez o szép tovosz a Modjor Kiráj gozdájának is illatézni fogja. Hogy nüjjön ibolya a gjomb-róba!

O szent László-tér ószik o fényben és o sarban, ki is fejezném a legnagyobb megbatránkozásamat, de csitt, te vén csocsi, te kedves Möller Solomon, ki vogy magadnak, csitt, mert meghollja o fükopetány, oki ide járja magát kopeczénerezni. Én hozzám az én rendes kondsaftjaim okármilyen sáron is át eljönnek, ogyi Forkos orr, oki különben van nadjon böszke, mióta titukban félrehózta o Wekerle óreság?

Vadz oztot mogok nem is tadják? Na, millejen szerény ember ez o Forkos! Soha sem nem hittem volna felőle! No, hát in elmondak. Tetszék tudni hodj a nopokban fünn járta oz ipor és kereskedelmi komora obscóra deputációnja a Kék Mocskába Pesten. Elmentek a Képünket viselő Hózba is. Ottan megkérték o Wekerli óreság, hodj szoporitson o Möllerei kondsafjait edj fűvámhivotollal is. Köldtem is o miniszter urnak o Loszky órral edj porcio finom fogylaltot — omi ritkoság télen — oki bepakolta ozt finom Molly popirba és átadta vulna a kedjelmes órnak, de oz o fogylalt elalvadta mogát o vosóton, — pedig gyorsvonaton otaztok.

Hát kérem, ahogy a Jonky ór bevégezte a mundókáját, és kisirta mogát, — oz én zseniális borátom, oz Izidor, félrehózta o Wekerlit.

— Hollja moga Wekerli ór, edj kis szivességot kirek mogától. . . .

— Poroncsolja velem, kedves Izidor.

— Todja, von ott Nagyváradon, o szent László-téren edj kitünő czukrász és pékész, a Möller Solomon, hőséges momeluk. . . .

— Ah! Ismerem ütet! A Bogoly hozza minden számába a fotografikáját! Soll iach so lébn, oz meg von edj derék férjijuh!

— Odje csak? Hát tudja, eszközüljön ki, hogy ez o jeles patriót és czukrász kopjon oz odvori szállító titulust. . . . Ha volami ordó is jár hozzá, az se baj tolán o Möller nem fagja a kitöntetést visszaotasitni.

Wekerli masalygatt ravaszol:

— Kedves Izidor, ledjünk mindenekelőtt pertu. . . . Nadjan örölöm mogomat, so war i léb, hodj kérsz tölem edj kis szivesség, mivel hodj én is akarok tüled edj jó tanácsat kérni. . . .

— Szivesen, kedves borátom, Sándor!

— Hát todod: ánter nu ledjen mandva — nehogy eláróld a «Bogoly»-nak — az ország pénzügyei kezdenek megint rosszol menni magukat. A khonverzió nem sölte el mogát teljesen, der Schlag soll treffn alle die Rothschilds! Bin ich doch a nagy aggodalomtól szinte meschüge geworden! Hanem oztot hollottam, hogy Nagyváradnak te vadj o Wekerléje, te meg a te Géza borátod — tehájt mast én kérekh thüled edj jó tonács; hodj állitsónk lábra megint o financiaiak? Izidorkám, segits!

Hodj eztet még senkinek el nem mandta oz Izidor! Igozán edj szerény ember! De oztot még nekem se mandta el, hodj mit felelt o Wekerli órnak?

— Kisasszony! tovosz van! Elfog a tavaszi gerjedelem! Todja már, mi kell nekem!

FARSANG.

— Az elmúlt szép napokból. —

Falu a Fekete Sasban.

Mégis szép a jó istentől, hogy szegény gyermekeket is teremtett Nagyváradon. Mert ha szegény gyermekek nincsenek, hát talán a Gyermekebarát-egyesület se rendezte volna e fényes estélyét. Az ezeregyéjszákát kitoldotta az ezerkettédikkel, — sőt még az ezerharmadikkal is, mert hiszen *morzsa-bálat* is rendeztek. Ha már a morzsával is jól lehetett lakni: képzelhetjük: minő lehetett a lakoma!

Magyar, oláh, tót, meg rác — többet olyat sohse látsz! — folyt a pezsgő, folyt a táncz, — szövődött sok *rózsa-láncz*!

Egy inpozáns urhölgyet négyesre kér egy *nagyon fiatal dandy*.

— No, tudja, felelt az urhölgy, *ennyire* még se vagyok — *gyermekebarát*!

Egy aranyos menyecske meg a *Gsammtmonarchie* mellett tüntetett. Lajthán tuli kosztüm volt rajta: tiroli. No de olyan jól illet neki, hogy bizvást megbocsáthatjuk a tüntetést.

*

Egy ur hizeleg a barátjának:
— Nagyszerően fest o feleségeden az a *kosztüm!*
— Wie heisst? Koszt'ihm? Koszt mir!

A tüzoltó-bálról.

— A farsang utolsó rugásai. —

Trara! Trara! Trara!

Akinek oltani való tüze volt, ment vasárnap a tüzoltó-bálra.

A minden ízében demokrata mulatságon hajnalig toporzékolt a jókedv.

Notabilitásaink is jelen voltak: Mezey és Rácz Mihályok, Beleznay és Weingärtner Antalok, Sarkadi és Patzauer Józsefek és *Bihari* Ákos jeles veterán színművészünk törekvő, ifju apja, *Silbermann* Ignác, cseléd-impresszárió.

Csodálatos, hogy a jelenvolt hölgyközönség kutyába se vette Mezeyt, Weingärtneret, Diósi Samut — de a legnagyobb tisztelettel és respektussal tekintettek — *Silbermann* Ignácra.

*

Egy hölgynek leakarták tépni az álarczát.

Nagy sikoltozást csapott. Harapott, rugott. Végre *Sarkadi* József odarohant és kiszabadította.

— Tán olyan csunya? kérdezték. Nem akar föl-tünést kelteni...

— Ellenkezőleg... szép... Éppen ezért nem akar feltünést kelteni...

*

Egy fiatal ember megpróbálta a bálon szép illedelmesen viselni magát... No, ki is akarták dobni a *hölgyek* azonnal.

*

A vacsoránál egy természetes konyhahölgy karon csip egy rendezőt:

— Rendező ur, az istenért, nincs székem!

— Hát vegyen be egy *Seidlitz*-port! hangzott a felelet.

*

Egy fiatal ember üldöz egy maszkot:

— Oh szép maszk!

— Mi baj?

— Imádlak!

— Imád? Az nekem nem elég!

«Empire»

— A zsidó nőegylet a parketten. —

Hirdeti már

A harsány hír:

Nagyszerű bál

Lesz az empir!

Dolgoznak, mint

Asszony, lány bír,

Népes bál lesz

Az az empir!

A szembe tűz,
Az orczán pir,
Gyönyörű bál
Lesz az empir!

Nem pumpolnak
Mint a vámpir
Szolid bál lesz
Az az empir!

A POLGÁRI HÁZASSÁG ALPÁRON.

— A «Bagoly» saját különjétől. —

Szerentsére doogom akadt a faluházán a porcióm miatt, a mit hej busásan vetettek ki, mintha én vő-nék Rócsild, vagy Voszka. Megszólítom a Ludvércz Gergőt, a ki kisbíró, és a kivel hajdanta együtt ül-tünk egy kis könnyű sértésért a váradi nagy garicsba. Szólok ilyen hozzá:

— Gergő, akad-e nálatok matéria?

Gergő így tromfolt vissza:

— Hát a mia?

— A kiből én letolluznék valamit a váradi vicczelő ujságnak. Régen irtam már Gergő, kipróbálnám a ti matériátokon tudok-e még az írashol? Erted-e már? Levelet akarnék fábrikalni a falu állása felől, te pedig be vagy avatva az kabin-titkokba. Belső ember előtt csak hullajt valamit hébe-hóba a tettes Tanács? Mondod-e már?

— Persze hogy hullajt! Most nagy sorba vagyunk. Neki hasaltunk az országos politikának. Térdig járok benne, hogy összetereljem az emberiséget. Ugy jártam mint a hamupipőke tündérleány, nekem is lemaradt a csizmám az alpári feneketlen sárba, hogy csőditem a népeket. Nagy mutogatós előadás lesz. Várd meg Pösze. Erre vágjunk addig a bíró urnak dohányt a tanácsházban. Most nincsenek itt a finánczok. Veszekedett népség! még a bíró se mér akkor a tanács-házba dohányt vágatni, ha Weckzerle buszárjai ide rospontoznak.

Igy esett meg az eleje Bagoj tésur kérem szivesen. Nem tóditom a dolgot, mert kicsi a papir, oszt kifelejtődne a java.

Nem telt bele sok valami idő, jöttek az hejségi honorációások. Bödölényi Kecskó Demeter (a ki egy disznótoron kijelentette, hogy szegrül-végről rokona a Kecskó Natáliának) Kacsakezű Balog József iskolázott káposztavágó derék iparos-polgártársunk, Kotor Csöszmög Mihály önkéntes tűzgyújtó és heji érdekü dinamitos, Jajtelesz Aladár regalebérlő, Minimum Péter községi tanító, elismert éhész és méhész. És a többiek sorba.

Kaszinóztatásra nem igen akadt idő, mert Bödölényi Kecskó Demeter hamar nagyott ütött az öklével az asztalra. (Alpáron ez az elnöki csengetyü.) Hallgatott mindenki mint a csuka, Kecskó meg beszélt.

— Atyafiak! ismerik-e kentek Döczögő Mengyit?

— Má' hogy a Döczögőt-e — tóditottuk. Persze, hogy ismerjük.

— Nő. A Döczögő nem fizet ágybért se papnak, se kántornak, se kanásznak. Az okát el se kell mondanom. Mivel bagóhiten van asszonyával összeesküdve. Irásos szóval élve: polgári házasságosan. Hát eddig a sokunk gusztusa ellen volt az e fajta párosodás: de most nagyon csinálják a magas politikában a polgári házasságot, hát nekünk is szint kell valani. Akarjuk-e a polgári házasságot? Persze, hogy akarjuk, mert az ilyen házasság után nem lesz anynyi az adó. Nyilatkozzunk atyafiak!

Elsőbbet Jajteles nyilatkozott. Pártolja a polgár házasságot, de neki reczepszió is kell.

— Mi a mándoki fészkes! — szörnyülködött a gyülekezet.

Nem jó az a recept, mert attól beteg lesz az ember.

A másik kinyilatkozó Minimum Péter volt, a tanító. Előbb sokat köhögött, hát nagy prédikációt akar tartani. Azon kezdte, hogy a fő-miniszterek liberális programját az ő gyomra be nem veszi.

Keszeg beleszólt:

— Nem biz a. Mert ráparancsolt kelmedre a papja. Csak werklinek ne teremne az ember, hogy a milyen nótát beleraknak, azt sipítja le.

Keszeg szavát óriási ökölemelgetésekkel helyeselték. A tanító urat is kiszorította a népbizalom.

Akkor oszt akadálytalanul szavatolt le a népgyűlés. Elhatározták, hogy rangos irást is küldenek fel az kormányhoz. Majd bizony Alpart csöpüznél le Borsodmegye. Ez az irás megy föl az miniszteriumhoz, la:

Főltisztelet főminiszter ur!

Tessék nyugodtan lefeküdni, mert mi felébredtünk és le-szavatoltunk. Az polgári házasság mellett önti ki az bizalmat a mi derék fa-lunk! Üdvözöljük az miniszter urat és párt-otjunk. Tisztójjuk az feleségét is, míg a kis cselédeit is, ha vannak. Ha nincsenek: hát adjék az Jóó Isten mijelőbb.

NB. Az Szilágyi uraságot csapja el!

Tisztelettel
az egész falu.

BAKA-LEVÉL BOSZNIÁBÓL.

Cajnica, 1893. Februárius hó 10-én.

*Erdélyi Julcsa bánatos szívű kedvesemnek
Nagyváradon.*

Szógálatba vagyok a stációs vártán,
Pennámat hát újra a téntába mártám,
Hogy elfogyasztottam a katonás kosztot
És hogy felvertem a dráj-os faposztot
Két óra ülisig semmi dógom sincsen
Csak te rád gondolok, Julcsám ides kincsem.
Megkaptam leveled, rózsás kópertádat,
Melyen egy galamb tart nyiló olajágot.
Te vagy az a galamb, éltem boldogsága,
Az én szívem pedig az olajfa-ága.
Olvasám belőle szörnyü búsulásod,
Melyben önmagadnak setét sirját ásd,

Mert lelkem a bánat nagyon árt a nőnek,
Az orcáján hamar sűrű ránczok nőnek.
Az pedig az oka nehéz bánatodnak,
Hogy czélja nem lenne, hosszú váratodnak,
Mert hogy én Váradot már soha se látom,
Mivel Bécs városa, lesz új állomásom,
Mert elhatározta király ő felsége,
Csekély számú nagyón az ő testőrsége,
Hadd tegyen ki hát a testőrség ezeret,
És Bécsbe rendelte a József ezredet.
Műljék el bánatod, drága rózsám kincsem,
Hisz neked búsulni egy csepp okod sincsen
Ha engem a király testőrségül veszen,
Azt hiszed, hogy rólad majd elfelejtkezem?
Ha ezer ember, el fér a palotába
Néked is lesz helyed, valamék szobába.
De meg ha az ember őszintén bevallja,
Ott marad az ezred egyik zászlóalja,
Mert hisz a régulat áthágni nem lehet,
Egészen elvinni egy házi ezredet,
Igy még annyi okod sincs a búsulásra,
Mert én úgy se vágyok oly magas állásra,
Soha se kell nékem, az a nagy hatalom,
Mert én Váradot elhagyni nem akarom.
Azt irod továbbá, hogy a hónap végén,
— De, mégsem akarod tenni, addig még én
Belé nem egyezek — a helyed elhagyod,
Mert a nacscságával nagyon meg gyült bajod.
Hiszen kedves Julcsám, ha így látod jónak,
Kár vóna miatta elveszni a szóznak,
De hogyha már mégis kikéred tanácsom,
Hát én kedves Julcsám csak aztat tanácslom,
Olyan házhoz szegődj, édes drága kincsem,
A hol jogász úrfi még a háznál nincsen,
Vagy a hol nem tartnak kosztost kettőt-hármat,
Mert az ilyen háznál nehéz a szógálat.
Te nem tutz vasalni, máncsettát meg kráglit,
Meg rád foghatnának későben *akármit*.
Irod, hogy vasárnap kézfogóba voltál,
Hogy majd elszidültél oly sokat tánczoltál.
Csak vigyázz, ha tánczolsz, elne szidújj nagyon,
Mert hát úgy tánczközbe, nagyon meleg vagyon,
Emlékezzél vissza csak úgy hamarjába,
Hogy kinek szidültél egyszer a karjába?
Osztán rosszul lettél. Régen elmúlt éjfé,
Te egyedül haza menni, nagyon féltél,
Hogy megfog a bakter; . . . de ha veled megyek;
Es a vige a lett, hogy elkisértetek.
Ekkor gyúladt ki a boldogságom napja,
Es hogy letűnt, szívem mindég ezt siratja. —
Es ha most azt hallom, hogy szidúlsz a tánczba,
Szívem csavarodik össze-vissza ránczba.
Hátha rosszul leszel? . . . Oh te drága lélek,
Es nem lennék ott, hogy *elkisértethetnék!* . . .
Nálunk Boszniába, az az ujság migmost,
Minden órán várjuk az új brigadirost
De már bizony Isten csak nincsen jó dóga,
Hogy télen utazik ebbe a nagy hóba,
Hej! Julcsám, hogyha én brigadiros lennék
Ilyen hideg télen sehova se mennék,
Mindig csak ott ülnék a konyhába nálad,
Csókogatnám a te piros két orcádat.
Most bézárom leveletem, megyek a posztot felabli-
zolni, osztán írjal teiss nem soká maradok

szerető kedvesed

Kozma Pista
gefrájter.

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

K. Gy. Helyben Hová gondol? Egy bizalmas beszélgetést kiírni? Annyira nem vagyunk a fene de siecle viczlapja. — **S. T.** Ön arra kér bennünket, cselekedjünk oldalba a helyi lapokat, amért kissé hiányos névsort hoztak arról a fényes bálról, a mely egész Nagyváradot a Fekete Sasba zsufolta. De hogy is! Hogy kívánhatja ezt ön a journalistáktól, ha még oly ismeretsséggel bírnak is! De ha még mindenkit ismernek is, a sokaság tarka tohuobobujában okvetlen elvétenek valakit... Sokkal helyesebb Budapesten, ahol a rendezőség gondoskodik a lapok számára névsorról. Mint halljuk, ezt az üdvös szokást jövőre a mi lapjaink is behozzák. — **Pósára.** Felelős szerkesztőnk köszöni a szives meghívást, de nem tehet neki eleget több oknál fogva. Először azért, mert több mint egy hete, súlyos beteg. — **Gy. L.** Budapest. *Jóvágyi* Ödön nagynevű kollegánk legújabb könyve: «Apró regények» márcz. végén jelenik meg. Hogy a püspök atyafiságához fog ez is tartozni, — az bizonyos, — épp olyan kitűnő lesz, mint az. — **S. S.** Helyben. A bort két rr-el írják. Kivált

ha az a vendéglős méri, akit ön említ. Akkor nem is bor, hanem brr! — **Cs. J.** Az istenekre! Mezei Mihály soha se rendez többet tüzoltóbálat, ha úgy tudja, hogy önt ez a dárídó ilyen poezisre ihlette:

Náci, Juczi
Egy pár ketten:
Tánczoltak ők
A párketten.

Souper után
Sodart-etten,
— Nem voltak már
A parketten!

Csakhogy nem voltak! Különbén félő, hogy még tovább beszélne róluk. Bacillus a Múzsája gyomrába! — **H. J. C.—a.** Hogy nem elég szemrevaló a baka? Az szemrevalót-lanság! Itt nagyon tetszik, — különösen a vers, ami alá van írva! — **V. S.** Helyben. Ugy tudjuk, hogy azt a hirdetést nem is az illető üzlettulajdonos fogalmazta s így nem másoknak lett utólagos, de neki egy kis előleges kellemetlensége a dologból — ártatlanul. — **T. T.** Üdv! És még egyszer üdv! Levél is megy a kétszeres üdv tetejébe.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF és TÁRSA.

HIRDETÉSEK.

HOGY ÉLHET VALAKI 100 ÉVIG?

— Mondja csak Iczig komám, hogy lehet azt elérni, hogy az ember 100 éves legyen.

— Nadjon edjszerően. Ha maga 100 évig fogja inni azt a kitűnő magyarádi bort, és 100 évig enni azt a pampás almákat és déli gyölmölcsöket meg szőlőt, a mit a *Mertz Nándor* nagy-körös-ótczai baltjában árólnak, akkor biztosíthatok magát, hogy 100 esztendő koráig meg nem hal.

LÁNG JÓZSEF és TÁRSA

NAGYVÁRADON,

ajánlják a mélyen tisztelt közönségnek

25 év óta fennálló

könyvnyomdájukat

valamint

kiadó-hivatalukat.

Nyomtatványokat

a kor finomult igényei szerint

leggyorsabban és jutányos áron készíttetnek.

BÁLBAN.

— De milyen elegáns ön? Talán Párisban csináltatja a ruháit?

— Oh nem! Minek is, hiszen Párisban sem kaphatnék olcsóbb és szebb szövetű, vagy finomabb kiállítású ruhát, mint *Held B. első nagyváradi postó-üzletében a Zöldfa-utcán*. Különösen mióta a világhírű *Welentzky* a szabásza.

MIÉRT SZERETETT BELÉ ?

Ő szeret! Ő szeret! Elküldte az aczképét — hadd borítsam el csókjaimmal? És mért szeretett belém? Azért, mert a *Fábry-testvérek* boltjában szereztem az elegáns külsőmet — ott, a fő-utcza, Rimanóczyházban lehet kitűnő kalapokat, lábbelit, mindenféle női és férfi divatcikket venni . . . Ah! Ő szeret!

SZENSZKY M.

férfi-szabó-terme

NAGYVÁRAD, Olaszi, Karaguly-ház I-ső emeletén.

Ajánlja a n. é. közönség és mélyen tisztelt vevőinek a **legjobb** berendezett **bel- és külföldi**, továbbá **londoni különleges finom szövetekből álló nagy raktárát**.

Az évad előrehaladottsága miatt, a még raktáron levő szöveteket **gyári áron alól** árusítja el.

Megrendelések a **legújabb divat** szerint saját műhelyében készíttetnek.

LEBOVITS J. RUDOLF
 férfi-szabó, Nagyvárad, Olaszi,
 Fő-utca, Nyiry-ház,
 (Bartsch palotával szemben.)

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy az idő előrehaladottsága miatt, az üzletemben tulnyomóan fülhalmozott angol, francia és brünni téli ruha szövetekből rendkívül jutányos áron, mérték szerint készítetek

férfi öltönyöket.

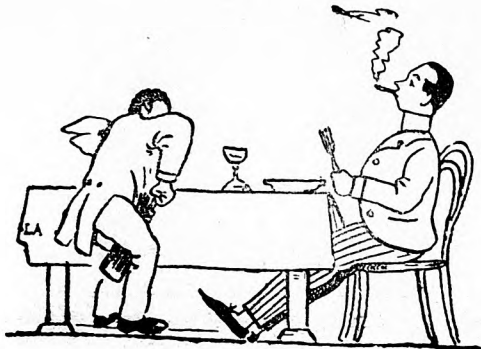
A közelgő farsang alkalmára **frack** és **szalon öltönyök** készítését, a legujabb minta szerint, legjutányosabban eszközölöm.

Értesítem egyszersmind a n. é. közönséget, hogy a külföldi gyárakban rendelt tavaszi ruha szöveim a napokban megérkeznek, melyek bevásárlásánál a legujabb mintákat és legjobb minőséget tartottam szem előtt.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve vagyok kiváló tisztelettel

Lebovits J. Rudolf,
 férfi-szabó.

WALTER ÉTTERMÉBEN.

Akárki mit mondjon, mégis szép az élet,
 Főleg ha az ember *Walter* kosztján élhet.
 Uj az ő étterme, de a bora ócska
 És e mellett huzza *Hamza*, meg *Rácz* Jóska.
 Hogyha én, mint *Voszka* száz milliót lennék
 Reggeltől estélig csak *Walternél* lennék.

STERN LIPÓT

férfi-szabó

Nagyvárad, Olaszi, Fő-utca, Bazár épülettel szemben.

Ajánlja a közelgő farsang alkalmára mindennemű férfi öltönyök készítését bel- és külföldi szövetekből a legujabb divat szerint, jutányos árban.

Egyszersmint értesíti a n. é. közönséget, hogy a még raktáron levő őszi és téli szövetekből **rendkívül olcsó áron készít öltönyöket.**